5 bani în România.- 10 bani în străinătate I C G B

6 PAGINI

Anul XXXII.-- N-rul 172.--Miercuri 25 Junie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 | 9.15 | 18.— — 3 luni | 6 luni | Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- | 20.- | 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 50
Idem pag. IV „ 40
Inserții și reclame 3,50 linia
Anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60–150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

Vederi din Dobrogea nouă

Moscheia din Bazargic (Dobrici)

O moschee istorică din comuna Teche

București, 24 Junie 1914

O stare de spirit

Asasinatul infam săvârșit de soldații bulgari înarmați asupra unuia din grănicerii români nearmați făcând parte din comisia de delimitare a noilor granițe româno-bulgare, precum și celelalte atentate mișelești ce par că de câtva timp se țin lanț la acea graniță, — vin, dacă nu să ne desvăluiască, dar să ne reconfirme și să ne atragă din nou toată atenția cu care trebuie să fim asupra unei stări de spirit ce dăinuiește, și se vede că se alimentează mereu, la vecinii noștri de la miază-zi, față de noi și de țara noastră.

Asasinatul și atentatele acelea, în adevăr, nu sunt crime izolate ale cutăruĭ sau cutăruĭ sălbatic învestmântat în uniforma militară bulgărească, ci sunt efectul unei întregi propagande ce se face în Bulgaria și a unei agitări în fruntea căreia stau asociațiuni constituite și oameni de aceia cari au asupra sentimentelor și mentalității bulgărești o înrâurire covârșitoare. Acesta este cel dintâiu lucru pe care trebuie să ni-l spunem, și de la constatarea căruia trebuie să purceadă, la rândul ei, și vigilența noastră.

Demonstrația fulgerătoare a puterii noastre pe câmpiile bulgare a avut, de sigur, efectul de la început, de a inspira temere și respect vecinilor noștri, — temere și respect cari singure ne pot chezășui, din partea unuĭ popor cum este încă cel bulgar, o atitudine liniștită și cuminte, — cumințenie ce de altfel luĭ însuși va avea să-i fie mai priincioasă. Dar, s'a căutat a se înlătura efectul acelei demonstrații, de către șoviniștiĭ bulgari, făcându-se poporul bulgar să creadă că isbânda intervenirii armatei române s'ar fi datorat numaĭ faptuluĭ că brava armată bulgară era ocupată atuncĭ în altă parte; altfel, prăpăd și praf s'ar fi ales de oastea României... De aci apoĭ, cultivarea ideilor de revanșă, — și o cultivare atât de stăruitoare și de încordată, încât iată că dă naștere la isbucniri, pe cari le-am putea numi de nerăbdare, — dar cari nouă trebuie să ne spună mult, cu privire la ceea ce, la rândul nostru, trebuie să facem, față de asemenea amenințări și provocări, față de o asemenea stare de enervare ce se alimentează și crește tot maĭ mult la acești vecini aĭ noștri.

Trebuie să se înfrâneze, cu probe cari să ajungă la cunoștința tuturor bulgarilor, iluzia nenorocită că eĭ ar putea vreodată să ne atace cu succes. — trebuie ca puterea României să le apară cât maĭ evident și maĭ convingător drept ceea ce este în realitate, invincibilă acum și pururea față de dânșiĭ, pentru ca să se calmeze și să se hotărască însfârșit a-și vedea binișor de treabă în marginile țăriĭ lor, unde maĭ aû încă atâta de muncit până să ajungă a se ridica și eĭ cu adevărat între popoarele europene.

Deci, satisfacția ce trebuie să ni se dea acuma, și fără prea multă întârziere, trebuie să fie de așa natură, trebuie să fie atât de accentuată și de eclatantă, încât ea să apară în ochiĭ întregeĭ bulgărimĭ ca un *memento* care s'o aducă la realitate, inspirându-i odată și bine acea temere și acel respect, ce, o repetăm, maĭ mult decât oricarĭ eĭ înșiși vor avea să-i fie mai priincioase.

Starea de spirit de astăzĭ din Bulgaria trebuie să se potolească și să-și revie în văgășurile realității și ale bunuluĭ simț, — căcĭ altfel va putea să fie rău pentru vecinii noștri, maĭ târziu, — sau poate chiar și maĭ curând.

BANCHETUL
în onoarea d-luĭ ministru I. G. Duca

Duminică seară, la orele 9, Societatea scriitorilor români, a oferit un banchet, la restaurantul Continental, în cinstea d-luĭ ministru al instrucțiuneĭ publice, I. G. Duca.

Au aziștat d-niĭ I. G. Duca, G. Diamandy, d-na Marioara Voiculescu, d-na Constanța Marino Popovicĭ Beyruth, Galaction, I. Slavicĭ, Arghezi, d-na Hodoș, Cincinat Pavelescu, Davidescu, Codreanu, Nanu, Bogdan-Duică Nigrim, Macedonski, Rebreanu, Săulescu, Sorbul, Beldiceanu, Mândru, H. Lecca, Cazaban, I Gr. Periețeanu, dr. Stănculeanu dr. Botescu, C. Moldovan, Buduescu, Em. Nicolau, Bascovicĭ, Tutoveanu, Locusteanu, V. Pop C. Râuleț, Giulescu, Mavrodĭ, Holban, Niger, Ciocârlan, Matescu, I. Pavelescu, Stamatiad, D. Dinicu, Chiru-Nanov, Satmary, Sanielevicĭ, I. Nădejde, Metaxa Doro (Adevărul), Șavel (Minerva), Joldea-Rădulescu (Inainte), Cecropide (Universul). etc.

Masa a fost servită după următoarea:

Tablă de materiĭ

Țuică Titus Maiorescu
Mastică Aristophanis
Supă cremă de mazăre
Pește arivist maionează aur
Debutant cu fasole verde
Fripturi originale amestecate
Salate literare
Brânză bună în burduf de S. R.
Fructe oprite de pe Creangă
Înghețată sentimentală
Prăjituri futuriste
Cafea Negruzzi (Costache)
1 jumătate litru de talent
½ litru apă'n piuă minerală
Șampanie șef de cabinet
Spanac literar

La șampanie, d. *Duca* începe seria toasturilor, închinând pentru M. S. Regele.

D. *Macedonski*, spune că scriitoriĭ sărbătoresc nu numaĭ pe ministru Duca, ci și pe distinsul scriitor Duca. El n'a uitat niciodată că e scriitor și are toată solicitudinea pentru confrații săĭ.

D. *G. Diamandy*. Intr'un articol publicat în „Flacăra", d. Duca spunea că o țară, care n'are aspirații de extensiune, poate și trebue să rămână o țară de cultură civilizatoare. Aceasta ar fi situația României în Orientul Europeĭ. Așa că societatea Scriitorilor vede în d. Duca nu numaĭ pe ministru actual, ci pe ministrul instrucțiuneĭ și poate pe viitor și al artelor, capabil să conducă toate manifestațiile literare și artistice ale țăreĭ. In sărbătoritul de azĭ, scriitoriĭ văd pe ministrul care poate să aibă autoritate asupra mersuluĭ cultural al țăriĭ. Căcĭ scriitoriĭ nu pot să treacă cu vederea acest factor.

Eu, ca reprezentant al Soc. scriitorilor români, cari se frământă și muncesc cu gândul pentru făurirea cugetăriĭ și literaturiĭ românești, tratez de la putere la putere cu ministru instrucțiuneĭ publice, care trebue să muncească și să ia măsurĭ să avem 7 milioane de cititorĭ de literatură.

Intre rostul de apostolat al scriitorilor și conducătorii instrucțiuniĭ publice trebue să fie o concordanță, „Și poate suntem în maĭ deplină înțelegere cu ministru Duca, fiindcă e din generația tânără.

„Veĭ fi având multe decorațiĭ, dar noĭ țiĭ oferim o *peniță de aur*, ca să serveasc atât ministruluĭ Duca, pentru iscălirea decretelor, cât și scriitoruluĭ Duca".

Inchină pentru d. ministru.

D-l *ministru Duca*. — Nu'mĭ plac decorațiile, dar ceea pe care mi-o oferițĭ dv. are pentru mine o însemnătate deosebită și'mĭ provoacă o intensă bucurie. O voĭ purta cu mândrie, căcĭ între dv., mă simt fericit.

Ca ministru, am declarat dela început, că cea maĭ de seamă atribuție a mea, simt, că trebue să fie încurajarea artelor și literaturiĭ. Și aceasta nu din considerații de ordin sentimental, — fiindcă e ușor să fie cineva un mecena ministerial, — ci maĭ mult dintr'o convingere politică.

Sunt convins, că românii aû definitiv însușiri artistice și orĭ care ar fi viitorul nostru politic, ne vor impune și ridica manifestările de artă și literatură originală.

Rău fac scriitoriĭ, că adesea sunt melancolicĭ, sau își plâng situația. Cariera scriitorilor e cea maĭ frumoasă, căcĭ eĭ formează sufletele, le înobilează și le stăpânesc cu farmecul frumuseților acțiunilor mari de îndeplinit.

Dv. scriitorilor, cari ajutați cultura și progresul, vi se cuvine toată cinstea, pentru dv. ridic toastul meu.

D. *Ciocârlan*. D. Duca a făcut operă de artă din cea maĭ ingrată pastă politică și să sperăm că cu simțul d-sale artistic va fi un puternic sprijinitor al arteĭ adevărate, deosebind ce-l bun de ce-l rău.

D. *Slavici* spune că ministrul nostru de instrucție este conducătorul învățământuluĭ și cultureĭ tuturor românilor.

Maĭ vorbesc d-na Hodoș, d-niĭ Holban, Satmary, Pavelescu, Codreanu.

D. H. Lecca citește telegrame dela d-na și d. Anghel, Gârleanu, C. Teodorian.

Și apoĭ comesenii aû intrat într'o atmosferă de cordială colegialitate, părăsind forma discursurilor severe. A urmat o serie de epigrame improvizate, de glume vioaie, declamări din lucrările originale și s'a petrecut în această atmosferă jovială până la orele 12, când d. ministru a multumit din nou scriitorilor pentru cinstea ce i-au făcut de a-l sărbători.

D. președinte dă spre păstrare, secretaruluĭ societățeĭ, d. Rebreanu un briciu, trimis de un anonim.

— Probabil trimițătorul a voit să spună, ca oratorii prea fecunzi să fie *raș*.

*

In cursul banchetuluĭ s'au distribuit aziștenților câteo insignă în formă de pană.

In memoria lui St. O. Iosif

— Să nu uităm pe acela care a chemat ostașiĭ țăreĭ „La Arme!" —

S'a împlinit un an dela moartea poetuluĭ St. O. Iosif, acela care prin strigătul său „La arme!" a simbolizat avântul spontan al poporuluĭ în anul de glorie 1913.

„La Arme!" a fost chemarea luĭ Iosif cea de pe urmă și'n timp ce el odihnea pe veci în camera unuĭ spital, ostașiĭ treceaû înfiorați de accentele sublime ale înflăcăratuluĭ luĭ poezii, spre Dunărea cea albastră care nu maĭ făcea granită între noĭ și vecinii de la sud.

In sunetele marșuluĭ „La Arme!" vitejiĭ noștri uitaû de ceĭ de acasă și nu se temeaû de moartea care îi pândea dincolo, pe pământ străin.

Și-apoĭ s'aû întors acoperiți de glorie tot în sunetul cânteculuĭ vitejesc al luĭ Iosif. Romănia a câștigat o nouă strălucire și întreaga lume a privit uimită la poporul de la gurile Dunăreĭ, despre care arareoriș se vorbea prin ziarele străine.

Ostașiĭ români și-aû primit și eĭ răsplata: „Avântul Țăreĭ" pe piepturile lor îi va arăta urmașilor ca vrednicĭ fiĭ aĭ țăreĭ.

Numaĭ unul a rămas uitat și el e tocmaĭ cel maĭ vrednic, acela care cu darul său divin a chemat pe toțiĭ românii sub un steag: pe St. O. Iosif.

Dacă Iosif n'ar fi creiat decât marșul „La Arme!" și încă ar fi binemeritat dela Patrie. O întreagă epocă din tânăra literatură a noastră a ilustrat-o însă St. O. Iosif cu „Patriarhalele", cu „Cântecele" sale, perle literare neprețuite.

Se cuvine dar să-i cinstim memoria așa cum o fac popoarele civilizate și să nu lăsăm în uitare pe duiosul și plin de avânt poet național.

Pentru primăria orașului Craiova

Primim o scrisoare prin care ni se arată că maĭ mulțĭ detentorĭ aĭ obligațiunilor împrumutuluĭ orașuluĭ Craiova, purtând pe titlurile emise indicațiuni de seria II-a, prezentându-se spre încasarea cupoanelor, numita comună a refuzat plata sub pretext că n'are fonduri.

Credem că primăria Craioveĭ va da lămurirea cuvenită în această chestie.

INTR'O NOAPTE PE DUNARE

— Schiță dobrogeană —

In portul mare, plin de corăbiĭ enorme și de vapoare gigantice, abia puturăm să descoperim vaporașul Dunăreĭ dobrogene, cochet și sglobiu aninat în coasta grozav de înaltă a unuĭ vapor englezesc de marfă.

Trecurăm puntea acestuia, pe care fumaû marinariĭ celuĭ maĭ practic și maĭ sobru popor și sărirăm pe coverta albă a „Călărașilor".

Peste o clipă, ca și cum ne-ar fi așteptat numaĭ pe noĭ, vaporașul fluieră scurt și ascuțit ca o chemare strengărească și mașinile începură să vuiască.

Pornirăm, urmați aproape îndată de frumosul „Domnul Tudor" care se ducea spre Galați. Intinzându-și grațios corpul alb și lung, printre șlepurile negre și greoaie, ce dorm vara întreagă la umbra sălciloř verzi.

La cot, în dreptul ghecetuluĭ ne despărțirăm. „Domnul Tudor" o luă pe canalul Galaților și „Călărașiĭ" nostru coti rotund pe acela al Măcinuluĭ.

Seara se lăsa răcoroasă și simțeam cum ne pândește noaptea. din întunerecul de nepătruns al desișurilor de sălciĭ de pe mal; simțeam cum se lasă pe valurile din ce în ce maĭ verde închis, înserarea misterioasă și fantastică a apelor singuratice.

E singurul canal al Dunăreĭ pe care vin rar vapoare.

Apele luĭ liniștite sunt tulburate doar de bărcile pescarilor și de caicele turcești, cari întârzie molatic, săptămâni întregi pe o mică distanță.

Vaporașul harnic tăia cu putere apa și noĭ stam pierduțĭ, cu ochiĭ undeva departe, dincolo de dealurile pietroase ale Dobrogeĭ, cari mărgineaû cerul, dincolo de cerul care mărginea firea. Visam.

Din desișurile sălciilor plângătoare, unele cu frunțile adânc plecate în apă, altele răsturnate de trăsnet în nămolul de pe maluri, ajungea până la noĭ un susur de frunze și de insecte cântătoare.

Valurile tăiate de vaporaș se opreaû la mal în cercuri mari, cari tulburaû o clipă verdele închis al apeĭ, tremuraû frunzișul bogat al plângătoarelor și se potoleau ca prin farmec după două-trei sbuciumări.

Noaptea se lăsa mereu. In mersul vaporuluĭ, printre două sălciĭ rărite, se zărea o clipă vitele păscând în luminișuri; se zăriaû colibele albe ale pescarilor și din ce ne apropiam de Măcin, focurile rumene în întunericul pădurilor de sălciĭ de pe malul drept, se îndesaû.

In jurul lor, ruși cu fețele blonde strălucind în bătaia flăcărilor, mestecaû borșul de pește în căldări mari.

La mal, bărcile tremuraû aninate în cârlige.

Deodată, în tăcerea profundă care stăpânia apa, de pe coverta albă și cochetă, se înălța un cântec.

In noaptea clară, care ne cuprinsese, văzurăm un om tânăr, aproape culcat pe balustradă, cu ochiĭ pierduțĭ la cer, niște ochi strălucitorĭ și visătorĭ ca luceafărul, care se aprindea în vremea asta în văzduh; văzurăm un om, care cânta întâĭ încet, apoĭ tot maĭ puternic și maĭ pătimaș.

Glasul său cald și limpede tremura o melodie străină, care vorbea de țărĭ pline de soare și de iubire, o melodie care se întindea pe ape și o simțeaĭ plutind ca ceva pipăit.

— Sunt italienii dela carierele de piatră Iacob-Deal, ne lămuri un marinar.

Alături de cântăreț, o italiancă cu ochiĭ negri și gura roșie își legăna cerceiĭ greĭ de aur după cântec.

Din când în când se apleca pe umărul luĭ, ca și cum ar fi vrut să se culce. Cu buzele cuprinse de un fior, îĭ șoptea între două pauze de cântec:

— Ah, mio caro, mio dolce amore...

Cântărețul tăcu. Pe băncile de lângă eĭ, se deosebiaû în noapte, perechiĭ de lipoveni. Eĭ, înalțĭ și blonzĭ; ele, albe și voinice cu părul strâns în basmale subțiri roșiĭ și galbene, cu sânii plini eșind prin polcile de zăpadă.

Puțin maĭ departe, câțiva turcĭ visaû cu ochiĭ pe jumătate închiși, cu amândouă brațele trecute peste cap, lăsând să li se stingă ciubucile.

In aerul nopții, tremura fericirea și uitarea de sine. De sus de la comandă, căpitanul vaporuluĭ, subțirel și înalt, strâns în uniforma neagră cu epoleți de aur, arunca priviri înflăcărate italienceĭ amorezate, fredonând acelaș cântec pe care-l cântase italianul.

Luna răsărise pe cer și în apă. Pe lângă noĭ trecu domol un caic lenes, cu semiluna fălfâind.

La cârmă steteaû doĭ turcĭ tinerĭ și multă vreme auzĭ deasupra apeĭ o melodie înceată, târâgănată ca un bocet.

Turcii de pe vapor își scuturară ciubucile de scrum, ochiĭ lĭ se aprinseră o clipă și lucira ca și flacăra tutunuluĭ.

Apoĭ se auzi numaĭ sunetul mașineĭ.

Acum „Călărașiĭ" mergea aproape de tot de mal. Pe dealurĭ nu deparțe zărirăm Măcinul cu casele albe, cu geamiile subțirĭ și înalte, care se întindeaû în văzduh grațioase și luminate de jur împrejur.

Pe o stâncă se vedeaĭ corturile pionierilor ce-și petrec vara pe Dunărea Măcinuluĭ, iar pe maĭ șlepurile și caicele negre și nemișcate, păreaû că dorm în întuneric de când lumea.

Rar de tot, din fundul vreuneĭ bărcĭ aninate în sălciĭ, venea o clipă melodia slavă a vreunuĭ pescar, care își veghea vârșile de prins pește.

Pe vapor, lumea ațipise. Lipovencile voinice își lăsaseră capetele înfășurate fantastic în basmale colorate, pe balustrada aspră de lemn; lipovenii sforăiaû cu fețele roșiĭ, în bătaia razelor, iar italianul cântăreț își lăsase capul în poala femeiĭ orĭ amantei luĭ.

Prin părul negru al omuluĭ degetele eĭ se preumblaû mângâetor; ochiĭ eĭ ardeaû ca două făcliĭ, în fața palidă și-i ținea deschiși marĭ, înfrigurați de o dorință, de un gând.

Intr'o vreme se răsturnă pe spate și-și lăsă mâna adânc în apă, făcând o dâră luminoasă în valurile aproape negre.

De sus, de la comandă, căpitanul subțirel o privea zâmbind. Și gura care șoptise odinioară înfiorată „mio dolce amore" bărbatuluĭ care dormia în poala eĭ, trimetea acum aceeași mângâere, maĭ pătimașă poate, tânăruluĭ cu uniforma aurită.

Trupul eĭ avea tresăriri ca și apa pe care mergeaû. Intr'o vreme ținând adânc pe frumosul căpitan, se înclină și sărută aținându-i gura adormitului.

Vaporașul gătaia ostenit în noaptea clară și liniștită. Sălciile negre și pletoase susuraû misterios, iar peste firea întreagă stăpânia duhul tulburător al apelor vrăjite de lună.

Inchiserăm ochiĭ, cuceriți de legănare dulce a vaporuluĭ, care strecura nu știu ce toropeală voluptoasă în vine. Nu știu cât am dormit, dar săririm deodată la șuerul ascuțit al unuĭ vapor.

Pe malul celălalt se deosebia silueta fină a unuĭ remorcher venind dinspre cariere, unde de sigur dusese șlepuri ca să încarce piatră.

Lumea debarcă pe jumătate adormită. Puțin în urmă, vaporașul pustiu se legăna obosit în inelul greu de fier.

Căpitanul subțirel rămase trist, c'un gol mare în suflet. Deasupra apelor singuratice, în nemărginirea fantastică a nopții tăcute și albe, i se păru că susură încă, mângâerea aruncată în trecere, de o gură pătimașă:

— Mio carissimo, mio carissimo amore...

Maria Pamfile

***

Absolvenții școalelor secundare și comerciale

Anul acesta aû absolvit școala profesională gradul I-iû din Vasluĭ, următoarele eleve: Chirilovicĭ Cleopatra, Ionescu Lavinia, Polcovnicu Elena, Sion Smaranda și Solomon Liza.

***

Transferări
în învățământul primar

Ministerul instrucțiuniĭ publice a făcut următoarele transferări printre învățătorĭ și institutorĭ:

I. Tascan dela Negoești, la Zorlești (Gorj); C. Popescu dela Vaĭ-de-Eĭ, la Părași-mijloc; d-na Maria N. Gorgos dela școala 1 băeți (Husĭ) la 2 fete (Vasluĭ); d-na Maria Negulicĭ dela 1 fete (Giurgiu) la 3 băeți (acelaș oraș); Const. Fotache dela 1 băeți (T.-Ocna), la Vâlcele-Mosoare (Bacău); Nestor Măciuceanu de la Făurești (Vâlcea) la Stirbergu (Romanați); C. D. Nicolescu dela Brâncoveni (Romanați), la Tesluiul-Curtișoara (Olt); D. Nicolescu dela Tesluiul-Curtișoara la Brâncoveni (Romanați); I. N. Feresçu dela Runcu, la Tismana (Gorj); Vasile I. Duse dela Dobrița la Runcu (Gorj).

***

Adunarea generală
a Soc. Scriitorilor români

Duminică d. a., s'a întrunit în adunare generală anuală, soc. scriitorilor români, în foyerul Teatruluĭ Național.

Iaû parte la ședință 40 de membri.

Prezidează d-l G. Diamandy, care după ce arată averea societății, aproape 11.000 leĭ, spune că e nevoie de reîntregirea comitetuluĭ, ca să poată lucra cât maĭ energic pentru bunul mers al societățeĭ în general. De la propășirea societățeĭ, spune președintele, se poate aștepta și o ameliorare a scriitorilor, ca posibilitatea de a-și câștiga răsplata întreagă a muncеĭ artistice să devie o realitate și la noĭ în țară.

D. *L. Rebreanu*, secretarul societățeĭ, citește procesul verbal al adunăreĭ din anul precedent și darea de seamă a activitățeĭ comitetuluĭ.

D. *Herz* încearcă să aducă în discuție diferite chestiuni de persoane, care aû avut legături cu societatea.

Dar se trece asupra unor incidente iscate de discuțiuni personale și se ajunge la formalitatea alegereĭ comitetuluĭ. Este ales cu unanimitate de voturĭ, ca președinte, d-l *Diamandy*.

Vicepreședinte e ales d-l *Ion Gorun*, d-l *Liviu Rebreanu*, secretar, d-l *M. Sorbul*, bibliotecar și d-niĭ *O. Goga*, *Caton Teodorian*, *Z. Bârsan* și *Arghezi* membri în comitet.

Ca cenzorĭ sunt desemnați d-niĭ *Beldiceanu* și *Galaction*.

D. Diamandy mulțumește pentru faptul că a fost reales președinte al societățeĭ, demnitate pentru care va depune toate sforțările, numaĭ ca activitatea totală a societățeĭ să aibă rezultate satisfăcătoare.

Totodată, d. președinte propune să se înmulțească numărul membrilor în comitet. Și atuncĭ se numesc prin aclamațiĭ: ca vicepreședinți, d-niĭ Haralamb Lecca, Galaction, G. Cair și M. G. Holban; ca membri în comitet, d-na Hodoș, d-niĭ Cazaban, Codreanu și Pătrășcanu.

Se maĭ aclamă și doĭ secretarĭ

Se maĭ aclamă și doĭ secretarĭ aziștenți d-niĭ Davidescu și Oreste.

In locul d-luĭ Galation, este ales ca cenzor, d. Cincinat Pavelescu.

După alegerea comitetuluĭ se trimit următoarele telegrame:

M. S. Reginei

Societatea scriitorilor români aduce M. V., respectuoasele și devotatele sale omagiĭ, pentru înalta încurajare acordată literaturiĭ și arteĭ românești.

Președinte, **G. Diamandy**

A. S. R. Principesei Maria

Societatea scriitorilor români aduce A. V. R., omagiile sale de recunoștință, pentru înaltul sprijin, acordat societățeĭ noastre. Președinția de onoare a ședătorilor noastre literare, ce A. V. aț binevoit să primiți, ne îmboldește să continuăm opera noastră de răspândirea culturiĭ naționale, în toate straturile societățeĭ românești.

Președinte, **G. Diamandy**

D-luĭ C. C. Arion, *deputat*

Societatea scriitorilor români își reamintește cu recunoștință de fostul ministru al instrucțiuniĭ publice, care a dat atâtea dovezi de interes și dragoste pentru societatea scriitorilor români.

Aducem distinsuluĭ iubitor al artei, osebitele sentimente ale scriitorilor români.

Președinte, **G. Diamandy**

*

In urmă, d. președinte anunță că societatea va lucra, ca să obțină 2 la sută din lucrările tipărite; precum și la elaborarea unuĭ proect de modificarea statutelor.

***

INTRUNIREA
comisiunei mixte pentru anchetarea incidentului româno-bulgar

Agenția Română a transmis următoarea telegramă în străinătate:

„Agenția Bulgară a publicat cu privire la incidentul de la granița româno-bulgară informațiuni inexacte. Soldații români, cari aû fost atacați, și din cari unul a fost ucis, iar celalt rănit, nu eraû armați, el făceaû parte din suita ofițerilor topografiĭ însărcinați cu fixarea graniței. Conform cu înțelegerea stabilită între guvernul român și cel bulgar, eĭ ar fi trebuit, în această calitate, să fie sub scutul dreptuluĭ ginților. Guvernul bulgar, care și-a dat seama de altfel de gravitatea faptuluĭ, a prezintat guvernuluĭ român expresiunea părerilor sale de rău și a propus numirea uneĭ comisiuni mixte. Această comisiune se va întruni mâine, Marți, la fața loculuĭ și este de sperat că va izbuti să facă lumină deplină asupra acestuĭ regretabil incident.

Delegațiĭ români sunt: generalul Rămniceanu, colonelul Castriș și maiorul Radu Rosetti".

*

Sofia, 23. — Ministerul de războiu a desemnat pe generalul Papadof, și pe colonelii Neresof și Kiselof ca delegați în comisiunea de anchetă româno-bulgară, însărcinată să stabilească răspunderile pentru incidentul de la graniță. Comisarii bulgari se află acum la Ruscіuc, unde așteaptă instrucțiile ministruluĭ Bulgarieĭ la București, după înțelegere, cu privire la itinerariul de urmat. (Agenția Bulgară). (A. R.).

ANIVERSAREA MOBILIZAREI

Bârlad, 22 Iunie

Duminică, 22 corent, bârlădenii aû sărbătorit aniversarea de un an de la decretarea mobilizăreĭ și cu această ocaziune și pe braviĭ noștri ostași, inaugurând și un modest monument pentru pioasa amintire a celor morți în campania anuluĭ trecut.

La orele 8 dimineața, în centrul orașuluĭ, s'a format o impunătoare procesiune la care aû luat parte societățile cu drapelele, toate autoritățile, comitetul comunității israelite, comitetul secțieĭ *„Uniuneĭ evreilor pământeni"*, școlile, public numeros, care în frunte cu inițiatoriĭ serbăreĭ și în sunetul muziceĭ reg. 12 Cantemir, aû parcurs strada Regală spre cazărmi, locul serbăreĭ. Aci manifestația, s'a oprit în fața uneĭ movile, unde este așezat monumentul și a fost primită de regimentele 12 Cantemir, 2 și 3 cavalerie în frunte cu d-l general Cerchez, comandantul garnizoaneĭ. Regimentele se aflaû așezate în careû. Modestul monument este format dintr'o coloană de marmoră pe care sunt săpate cu litere aurite:

„Vitejilor apărătoriĭ, morțiĭ pentru patrie în campania 1913" — și apoĭ numele vitejilor: Reg. 2 roșiorĭ, Petru Ioan, Iosif Neculaĭ, Vitan Mihalache, Coteț Dumitru. Reg. 3 roșiorĭ, Dotos Andraș, Hristea Costache. Reg. 12 Cantemir, Simon D. Gheorghe, Tecaru Gheorghe, Năstase Ioan, Tucaș Neculaĭ, Sechter Samson și Filip C. Gheorghe.

La orele 10, de către Protoereul județuluĭ S. S. preotul Dolinescu înconjurat de cler, s'a oficiat un parastas pentru odihna sufletelor celor morți. Răspunsurile rugăciunilor aû fost date de corul „Armonia" sub conducerea d-luĭ Eugeniu Bulbuc. După oficiarea parastasuluĭ, s'aû depus pe monument coroane: din partea primărieĭ în numele cetățenilor; din partea reg. 12 Cantemir, 2 și 3 roșiorĭ, în care timp s'aû tras treĭ salve de arme.

Preotul Gădeĭ, a ținut o cuvântare relevând însemnătatea acesteĭ serbăriĭ și rolul credinței în campanie.

D-l *Gh. Alexandrescu*, profesor, într'o frumoasă cuvântare expune tăria strămoșilor noștri, cari aû știut să înfrunte toate vijeliile dușmane, ce aû năzuit să ne cotropească țara, păstrând astfel pământul ce ni l'a dat Dumnezeu, pământ, ce vitejească noastră armată, sub înțelepciunea mareluĭ nostru Capitan, ni l'a mărit acum.

D-l *Neculaĭ Simionescu*, primarul orașuluĭ adresându-se d-luĭ general Cerchez spune: Am venit în fruntea cetățenilor bârlădeni, să plătim un tribut acelora cari anul trecut, părăsindu-și familiile lor, aû plecat fără cea maĭ mică șovăire, pentru a-și îndeplini sfânta datorie către Rege și Patrie. Vorbind de sentimentul de datorie al armateĭ zice: ne punem nădejdea în voĭ soldați, acum când geana Carpaților s'a deschis și veți fi chemați să faceți o Românie mare și puternică. Pentru armată, orice patimă trebue să dispară și noĭ civiliĭ să luăm parte cu sufletul curat, pentru iubirea și stima eĭ.

In numele cetățenilor și primărieĭ predă apoĭ garnizoaneĭ, monumentul și termină strigând: Trăiască garnizoana, trăiască armata, trăiască bravul Capitan.

D-l *general Cerchez*, în numele familiilor celor morți, aduce viĭ mulțumirĭ cetățenilor bârlădeni. Expune entuziasmul armateĭ române la decretarea mobilizăreĭ și situația strălucită ce a câștigat România în concertul Europeĭ, prin patriotism și înțelepciunea iubituluĭ nostru Suveran. Termină în uralele nesfârșite ale armateĭ, strigând: Trăiască M. S. Regele și M. S. Regina.

In fața monumentuluĭ, a avut apoĭ loc defilarea trupelor.

La orele 11 în sala de teatru a regimentuluĭ 12 Cantemir, a avut loc apoĭ serbarea ostășească, în prezența întregeĭ asistențĭ. Serbarea a fost organizată de către d-l colonel Lupescu, comandantul regimentuluĭ, cu prețiosul concurs al d-luĭ căpitan Stanian și cu ajutorul d-lor căpitan Pană și locot. Tomescu.

Serbarea s'a deschis prin imnul regal executat de corul militar sub conducerea d-luĭ căpitan Pană. S'a jucat piesa militară „La Balcanĭ" scrisă de d. căpitan Stanian și redată cu mult succes, sub a d-sale conducere, de către recruți diletanți Publicul, maĭ mult decât entuziasmat, a aplaudat frenetic pe autorul piesеĭ, căruia în mare parte se datorește și succesul serbăreĭ. S'a reprezentat cu mare reușită o „Apoteoză" la care d-l locot. Tomescu cu mult talent a zis versurile patriotice „Morțiĭ pe câmpul de războĭ 1913" scrise de d-l căpitan Stanian și cari aû plăcut mult. După diferite coruri naționale, serbarea a luat sfârșit la orele 12 jumătate d. a. când publicul, s'a împrăștiat ducând cu sine o frumoasă amintire și pe deplin satisfăcut că serbarea a fost recompensa pentru trecutul frumos și îmboldul pentru un viitor maĭ glorios.

Cu această ocazie, a fost expediată M. S. Regeluĭ, următoarea telegramă:

M. S. Regeluĭ
Bucureștĭ

„Cetățenii bârlădeni, ridicând un monument de pioasă amintire acelor morți pentru patrie în campania anuluĭ trecut, depun respectuos închinăciunea tronuluĭ omagiile lor de iubire, strigând

trăiască înțeleptul și viteazul nostru Rege.

N. Simionescu
primarul orașuluĭ"

Urmează și iscăliturile comitetuluĭ de inițiativă.

Negrilă

Vasluĭ, 22 Iunie

Duminică, pe câmpul de instrucție din fața cazărmiĭ reg. 7 Rahova n-rul 25, am avut o serbare câmpenească organizată de ofițeriĭ regimentuluĭ spre a se serba aniversarea mobilizăreĭ.

Serbarea s'a deschis la orele 4 jum. d. a. printr'un marș cântat de muzica regimentuluĭ, după care aû urmat diferite coruri executate de militarĭ cum și producțiunea maĭ multor episoade ale campanieĭ din 1913, ca: Alarma, cântată de muzică și corniștĭ; Sosirea complectașilor la regiment; De pe valea Racoveĭ, a Bârladuluĭ, Crasneĭ, Vasluețuluĭ și Stemniculuĭ; formarea și plecarea regimentuluĭ spre Bulgaria cu cântul „La arme"; Trecerea în Bulgaria; Fixarea noueĭ granițe și Intoarcerea trupelor, cu cântul „Se întorc vitejiĭ", etc.

Huși, 22 Iunie

Aniversarea decretăreĭ mobilizăreĭ din anul trecut s'a serbat aicĭ printr'o întrunire organizată de secțiunea locală a ligeĭ culturale.

Intrunirea s'a ținut în grădina publică la orele 3 jumătate și a fost prezidată de d-l căpitan Petrescu.

Aû vorbit săteanul Iordachi Gaiță și d-niĭ Ion Zelea Codreanu, profesor la gimnaziu și Ion Mocanu, învățător în Bohotin.

S'aû expediat telegrame M. S. Regeluĭ și A. S. R. Principeluĭ Ferdinand.

***

Arestarea
unui falsificator bulgar pe un vapor austriac

— Impotrivirea pasagerilor bulgari —

T.-Măgurele, 22 Iunie

Acum câteva zile s'a primit la Giurgiu informația, că un bulgar din Sofia falsifica bancnote românești.

Poliția din Giurgiu l'a atras în cursă pe falsificator și eri la 22 c. a dat delegație comisarului Husărescu ca să se ducă la Rusciuc, unde urma să se îmbarce pe vaporul austriac „Elisabeta" cu falsificatorul. Comisarul i-a făcut cunoștința, s'a dat drept director de bancă din Romănia, oferindu-se să-i introducă biletele false în țară și aû plecat amândoĭ cu vaporul spre Zimnicea.

Ajungând în portul Zimnicea, după ce vaporul a acostat la mal, comisarul Husărescu cerând autorizația căpitanuluĭ de vas, care nu s'a opus, a voit să aresteze pe falsificator.

Cu această ocazie se aflaû pe vapor peste 100 pasagerĭ bulgari, cari auzind de arestarea unuĭ conațional de-al lor, fără să cunoască cauza, aû căutat să împedice arestarea. S'a produs atuncĭ o vie agitație pe vapor, iar bulgarii aû început să insulte, să vocifereze și să amenințe cu cuțitele și cu revolverele, strigând că preferă să moară decât să se aresteze conaționalul lor. In acelaș timp, în port se adunaseră autoritățile civile și militare, foarte agitate de pe urma acestor împotriviri nelegale.

Autoritățile din Zimnicea aû cerut relațiuni telefonice d-luĭ prim-procuror de Teleorman, Vladimir Mavrodineanu, care a dat ordin să se întreprindă forța armată și să se opereze arestarea falsificatoruluĭ.

Cum se bănuia însă, că nu vor fi suficienți cei zece grăniceri și 20 sergenți de stradă, de cât dispune Zimnicea, d-l prim-procuror a luat dispoziționea să se trimetă din T.-Măgurele un detașament de armată fie cu automobilele, fie cu trenul. Această dispoziționе a fost comunicată și răsvrătiților de pe vapor.

Poliția din Zimnicea, și judecătorul de ocol, Anghel, aû mijlocit să intre pe vapor cei 20 de sergenți de stradă, în timp ce 10 grăniceri, cu arma la ochi staû pe bord. Astfel aû putut fi arestați mai întâĭ o parte din instigatorii bulgari și apoĭ falsificatorul.

*Fără de împotrivirea poliției, populația din Zimnicea ar fi linșat pe răsvrătiții bulgari. Nu s'aû petrecut însă decât câteva